

בתיה וד"ר אורי אזקיים
אשה בעיקבות בעלה

שופו

בני יורק

כל הכבוד לה, והאמינו לי שאני מורידה את הכובע בפני כל אחד שהתחיל מאפס והגיע להישגים במיורדי, כמו שעשו את זה צמד הספריות האחיות בתיה ועלי.

השתיים האלה התחילו כמתלמדות בגיל 16, חסכו פרנסה לפרנסה עד שהצליחו לקנות את המספרה מהבוסית שלהן, הי ספרית ויאולט. ומאז, תוך פחות משנה, הפכו בחורות אמידות במלוא מובן המילה, והעבירו את מישפתן לפנטהאון מפואר בדיונגוף, לשיפור איכות החיים.

בנוסף, היה להן עוד יתרון: שתיים חתוכות משגעות, כך שהן היו תמיד מודות לנשות המסיבות והאירועים שערכו הנשים החשובות שהסתפרו אצלן, ולא צריכה לספר לכם שהיו להן מחזורים בלי סוף. אבל לא אחת כמו בתיה, שעשתה את עצמה במו שתי ידיה, תיענה בקלות כוון לחיזורים. היא לא יצאה עם איש מהם, עד שמצאה לה את ד"ר אורי אזקיים, גרוש ואב לבת, ומזה שנה הם נשואים וחיים באושר ועושר בדירתם המפוארת שבחוב שרת בתל-אביב, עם שתי מכוניות והרבה אהבה.

אצל מוישל'ה כבר היינו רגילים ברומים למרחקים ארוכים, אבל מכאן ועד לחופה, נראה היה שהמרחק גדול עוד יותר. בזמנו ניהל הבחור רומן באורך שלוש שנים עם חשקנית-תיאטרון מאד מסוימת. ועוד לפני זה הוא הספיק למתוח אהבה לאורך שש שנים עם בחורה, שהיא כיום שוטרת ומשמשת מזכירתו של אחד ממפקדי המחוזות באזור תל-אביב. ובעונותיו כי רבו, היה לו גם רומן עם צרפתייה צעירה, אשר לימים חזרה צרפתה בגלל אהבתה הנכזבת לאיש-כסית שלה. אבל בסופו של דבר, כמו כל דבר אחר בחייו של מוישל'ה (הכל אצלו התחיל בכסית ונגמר בכסית), ככה גם עם ה-חתונה הראשונה שלו.

מוישל'ה, בן העשרים-ושעתי-חצי, הכיר את רותי בכסית, ומאז היא לא רק עברה לגור בדירה שלו, היא גם עברה לנהל לו את העסק בשעות הצהריים עד אחרי-הצהריים. שכן, משעה זו ועד אחרי-הצות שולט במבצ משה בכבוד-רובעצמו, שבין סלטים לסאנגריה גם מוכן לספר לך על קצה המזלג על כל מה שקורה ועם מי בדיונגוף ובכלל.

חתונתו של מר ויינשטיין-לשעבר ואיש-כסית כיום תיער, אם ירצה השם, מייד אחרי שמיישה יסיים את הופעתו בסיטו החדש של אסי רייך, ולפי מה שהוא סיפר לי: "זו תהיה חתונה קטנה, אבל עם מסיבה גדולה, שלא ישכחו אותה עד הגירושין מינימום."

"אני כבר כמעט בן 30", אמר לי האיש ודמעות בעיניו, "ככה שזה לא עסק להמר שיש להיות רוק. הולסטי להתחתן. ואם אני כבר מתחתן, אז אני אהיה בעל טוב עד הסוף."

את החתונה הבהמית הם יערכו, ככל הנראה, בבית ידידים בכפר-שמריה, ואחרי זה מתכוון מוישל'ה לקנות דירה, ולפתוח עסק דומה למיזוגן ה-קק ולך שלו. גם כן בדיונגוף, אלא מה? אחרי הכל, קפה כסית כבר נמכר, יחד איתו נמכרו גם כל האהבות. נותרו רק הזיכרונות.

תאמינו או לא, אבל אחד מעמודי-התווך של הבהמה הדיונגופית, מוישל'ה איש-כסית, עומד לשאת לו לאשה את חברתו מזה שנתיים ימים, רותי מייארא, דוגמנית-בית לשעבר ומנהלת המיזוגן שלו גיי-אוווק בהוזה.

רותי מייארא ומשה איש-כסית
בעל טוב עד הסוף

חתונה בסימן פצצות

הצילומים המישפחתיים של הוגג הצעיר יופיעו גם השטרות, למען יראו וייראו שהם לא מן הסולחים בקלות. מן הון להון, לפני החתונה הגיעו פיתאום לאולם שוטרס במדים, בתוספת שלושה חבלנים שסרקו את האולם והוציאו את כל המתנות החוצה, שם הם פתחו חבילה-חבילה וחיפשו אחר הפצצה הדימונית.

אבל הפצצה האמיתית של הערב היתה דווקא באולם. היתה זו הכלה, ענת הירש, מי שהיתה לפני שנתיים מועמדת בתחרות מלכת-היופי ולא זכתה אף בתואר נחמה. ענת, בת התשע-עשרה וחצי, מתי נחמת לפחות בכך שבעלה הטרי מוכן להשבע, שאם הוא היה בין השופטים בתחרות, ענת שלו היא שהיתה זוכה בתואר הנכסף.

מילא, בינתיים היא זוכה בבעל אהבה, וגם זה משהו. אבל פחות משבוע אחרי החתונה היא כבר תישאר לבד, כי אלי יוצא עם הנסחרת לאולימפיאדה במונטריי-אול, ועד אז הוא כל הזמן באימונים אינ-טנסיביים. חלילה היחיד שהיה להם ביחד היה ליל-הכלולות, וגם אז ליוו אותם שוטרס למלון. נו, אני שואלת אתכם!

אני יודעת שזה כבוד להתחתן עם שמי-רה צמודה של מישטרות ישראל. עובדה, ככה זה היה בחתונה של הרבינים ושל האוונים, וככה זה נעשה בשאר השמחות של האחמ"ים. אבל להתחתן מתחת עינם הפקוחה של פקחי החוק בעלי-כורחך, זה כבר עונש שלא כתוב בתורה.

אבל האמת היא שבמצב של היום, לא בעייה לארגן חולית שוטרים, איפה שאתם רק רוצים. כל שעליכם לעשות הוא לחייג בדרמאטיות למטה המשטרה, ולהודיע שי-הוטמנה במקום פצצה, ולנתק את השיחה בקשיחות. ואז, מובטח לכם שתוך דקות מעטות ניידות המישטרה כבר יהיו במקום. זה מה שקרה השבוע לשחקן נבחרת ישראל וקבוצת הפועל חיפה בכדורגל, אלי לונגמל. וזה קרה לו לא פחות ולא יותר, דווקא ביום-גישואיו, אלי, אשר הבקיע את שער-הניצחון לטובת קבוצתו בדרכי החיפאי, סיכן בכך את קבוצת מכבי המקומית בירידה לליגה א'.

אוהדי הקבוצה המפסידה החליטו, אי-פוא, שהחתונה של שחקן הפועל לא תעבור סתם כך לסדר היום, ודאגו שבכל

המולדת

והדיסקוטקים

מה אמר לכם, בסופו של דבר כולם חוזרים למולדת, וטוב שעוד יש לאן לחזור.

האחרונים שעשו את זה, השבוע, הם זוג הדיסקוטקים ציפי לוויין ובעלה שוקי בן-פורת, שבאו ארצה עם בנם ניל, ובי-חברת מי שהיתה בזמנו אחת ההתיכיות של העיר, יפה כפיר, הנשואה לבחור לא-כל-כך מוכר שאת שמו אפילו אינני זוכרת. מכל מקום, גם אלה וגם אלה שהו בשנתיים האחרונות בלונדון וניסו להכות שורש, אולם ללא הצלחה יתירה, מה שגרם להם לקפל את הפקלאות ול-המשיך להתפתח אצלנו.

וכמו שועל-לילה ותיקים ומנוסים, הי דבר הראשון שהם עשו בארץ היה ללכת לדיסקוטק שבאופנה, שם נערכה להם מסיבת-שמפניה ושם גם הכריזו שוקי הגיי-גית, שהוא הולך להשקיע את כל אשר לו בפתיחת דיסקוטק כמו בימים הטובים, כאשר הוא ניהל את אחד המועדונים הי טובים של העיר.

מה שמכיה רק את נבואתי, שבקרוב תחזור ארצה בתנופה אדירה אופנת הי דיסקוטקים. ראו, הוזהרתם! מסתבר שי-החברה מתגעגעים כהוגן לרחבת-היוריקר דים ולמוסיקה הטובה. אחרי הכל, כמה שנים אפשר לשבת בפיאנור, לשמוע אותם השירים ולפגוש אותם הפרצופים? ואי-פרופו לונדון ודיסקוטקים, הגה אני מספרת לכם על עוד אחד שעושה את ההסבר הזהות בקרוב. זיין, בעל מועדון הקקטוס, הולך לשנות את פני המועדון שלו בתפנית חדשה, ולהפוך אותו לדיסקוטק עם דיסק-גייק מקול השלוש שידבר ב-אנגלית בין השירים יתן לכולם הרגשה בן-לאומית, וכעור כנגדו תרקנה שתי נערות-יונגו. ככה שהעיר בכלל התחיל להתעורר. כי כולם הרי יעלו על הסטנט, ונחדש ימינו כקדם.

בין

שתי ערים

ראש עיריית ירושלים, מרי קולק, מבי-קש שהבירה תירש את תל-אביב בכל. אומנם, עוד הוא לא כל-כך הצליח ב-להעביר את כל מוסדות השלטון והכלכלה לירושלים, אך בעיקבות הסיפור האחרון ששמעתי, הוא כוודאי הצליח להעביר את פרשיות הבגידה העסיסית ביותר מבית-השפלה לעיר-הקודש.

מה ששמעתי, כמו הרבה מאד ירושל-מים אחרים, הוא סיפור נהדר, לקוח ממש מהסרטים הטובים: על בן אחת ממשפחות אצולת הכספים של ירושלים, מישפחה ותיקה ומפורסמת שעל שמה אפילו מוסד חשוב בבירה. משך שנים רבות נחשב הבן ככיבשה השחורה של המישפחה. לא מפני שהוא עשה ביוזנות, אלא מפני שהוא פשוט לא עשה שום דבר.

עד שבאה הגאולה בדמותה של חמדת-עין אחת, שאותה הצליחו הבן והכסף של האבא לשכנע להתחתן. מאותו רגע הפכה עיבשה השחורה בן-אדם של ממש, ו-בכנס לעבוד בעסקים של האבא. ואיש לא תנן חייב את כל הצלחתו ואיש לא ציפה שהוא טובה כלפיה. עד שהת-בכל פעם שהכיבשה, נותן את המיכסה ל-בתוך תל-אביב, היילות שבה, הוא הפקודות שלו. מה תמים בירושלים, ככה

הוא זאב בתל-אביב. כשנודע הדבר לאשת-החסד, היא החלי-טה להגיב בדרך מיוחדת מאד. היא לא אמרה לו מילה, "לא כדאי לי לריג אותך. לא בעל נהדר - רוחץ את הרצפות ונורף קניית - בקי-חור ממושטע", סיפרה לחברות באו לדווח לה על מעללי בתל-אביב. פשוט עושה לעצמה מילואים שלה. בכל פעם שהוא בתל-אביב, ככה שהוא חסר-אשת-החסד ליצור הסוער, ומתחרה בהצלחה מר-לות הקטנות של הכבש

ענת ואלי לונגמל ושוטרים
מלכת-היופי של הבעל